

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 stycznia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Ryszard Małecki

po rozpoznaniu w dniu 5 stycznia 2023 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Szamotułach

z dnia 15 grudnia 2021 r.

sygn.. akt I C 1112/20

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Ryszard Małecki

UZASADNIENIE

Apelacja pozwanego okazała się bezzasadna,

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny i na jego kanwie poczynił prawidłowe rozważania prawne.

Przedmiotowy samochód jest rzeczą oznaczoną co do tożsamości i jako taki był przedmiotem spornych umów sprzedaży. Umowa sprzedaży jest umową konsensualną – dochodzi do skutku przez złożenie zgodnych oświadczeń woli przez sprzedającego i kupującego (art. 155 § 1 kc.). Dla swej skuteczności nie wymaga przeniesienia posiadania, ani też uiszczenia ceny (chyba że w umowie zastrzeżono przejście własności po uiszczeniu ceny – art. 589 kc.).

Przedstawione w sprawie dokumenty: umowa przedwstępna z dnia 2 stycznia 2019 r., faktura VAT z dnia 2 sierpnia 2019 r. oraz porozumienie z dnia 21 sierpnia 2019 r. stanowią logiczny ciąg zdarzeń i w sposób dostateczny wykazują fakt zawarcia umowy sprzedaży i przejście własności pojazdu na Spółkę (...). Umowa przedwstępna zastrzegła wprawdzie warunek w postaci uzyskania kredytu przez kupującego, jednak warunek ten był bezprzedmiotowy w sytuacji, gdy ostatecznie do sprzedaży doszło i została ona udokumentowana fakturą VAT. Wymaga podkreślenia, że porozumienie dotyczyło jedynie sposobu płatności ceny za trzy pojazdy, w tym za sporny pojazd, nie miało więc wpływu na skuteczność umowy sprzedaży. Uiszczenie ceny w uzgodniony sposób (przez spłatę zobowiązań sprzedającego), mimo że nie nastąpiło w całości, nie pozbawiało umowy sprzedaży skutku rozporządzającego.

Z kolei nabycie pojazdu przez powoda od Spółki (...) wykazane jest fakturą VAT i faktem uiszczenia ceny częściowo przez zapłatę kwoty pieniężnej, częściowo przez potrącenie – pojazd był w chwili zajęcia we władaniu powoda.

Zajęcie ruchomości w postępowaniu egzekucyjnym nie uniemożliwia jego zbycia przez dłużnika, jednak pozostaje bez wpływu na możliwość uzyskania przez wierzyciela zaspokojenia z tej ruchomości (art. 848 kpc.), Niezależnie od tego, zajęcie pojazdu nastąpiło po jego nabyciu przez Spółkę (...), pojazd w chwili zajęcia nie należał więc do dłużnika egzekwowanego i nie został zbyty przez niego, lecz przez kolejnego właściciela.

Pozwany nie wykazał, by powyższe umowy miały charakter pozorny.

Władanie pojazdem przez Spółkę (...) zostało potwierdzone treścią umowy przedwstępnej, w której zastrzeżono wydanie pojazdu tej Spółce i faktem zgłoszenia pojazdu w ramach współpracy z ubezpieczycielem (k. 44-45). Wykazano uiszczenie przez pierwszego z nabywców ceny sprzedaży w części, przez drugiego w całości. Fakt, że nabywcy nie przerejestrowali pojazdu i nie uiszcili podatku od czynności cywilnoprawnych nie może determinować wniosku o pozorność umowy. Wykazanie pozorności umów wymagałoby obalenia domniemania prawdziwości wynikającego z powyższych dokumentów, a to wymagałoby przedstawienia przekonujących kontrdowodów. Pozwany nie zawnioskował natomiast nawet o przesłuchanie w charakterze świadka sprzedającego J. W. – oświadczenia pisemne nie mogły podważyć faktu, że jego podpis widniał pod umową przedwstępną (ciężar dowodu, że podpis J. W. został użyty niezgodnie z jego intencją, spoczywał na pozwanym). Zeznania świadka M. W. i prezesa zarządu pozwanego E. W. nie stanowiły wystarczającej podstawy do obalenia domniemań wynikających z dokumentów przedstawionych przez powoda.

W tym stanie rzeczy należało na podstawie art. 385 kpc. oddalić apelację.

Koszty procesu w instancji odwoławczej obciążały pozwanego na podstawie art. 98 § 1 kpc. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda została ustalona na podstawie § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r.

Ryszard Małecki